

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M.W. i K.D. skazanych z art. 286 § 1 k.k. i innych,
wniosku obrońcy skazanego M.W. – adwokata K.S. – o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego S.S. od rozpoznania kasacji w sprawie o sygn. akt III KK 300/25,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego S.S. od rozpoznania
kasacji w sprawie o sygnaturze akt III KK 300/25.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 18 lutego 2026 r. do rozpoznania wniesionych w niniejszej sprawie kasacji obrońców, do składu trzyosobowego Sądu Najwyższego został wyznaczony między innymi sędzia tego Sądu S.S. W dniu 18 marca 2026 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego M.W. – adwokata K.S. – o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego S.S. od rozpoznania tej sprawy. W ocenie obrońcy, w sprawie zachodzi przesłanka z art. 41 § 1 k.p.k., bowiem SSN S.S. „jako sprawozdawca brał udział w wydaniu wyroku z 27 września 2018 roku w sprawie II AKa 57/18, na skutek, którego to wyroku doszło do ponownego rozpoznania sprawy M.W. przez Sąd Okręgowy w Szczecinie i czego skutkiem był wyrok z 9 listopada 2023 roku w sprawie III K 293/18, w którego sentencji Sąd Okręgowy w Szczecinie uzupełnił opis czynów, (...) który to zapis jest przedmiotem

jednego z zarzutów kasacji w niniejszej sprawie (...). Jakkolwiek SSN S.S. nie brał udziału w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, to jednak brał udział w wydaniu orzeczenia w toku sprawy, a które zdaniem Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego (w ramach zaskarżonego orzeczenia - II AKa 57/25) stało się prawomocne i to oddziaływało na postępowanie Sądu. To mając na względzie SSN S.S. winien ulec wyłączeniu od rozpoznawania niniejszej sprawy, bowiem orzekając musiałby dokonywać ocen orzeczeń, które wprost odwoływały się do jego własnego orzeczenia w sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Fakt, iż określony sędzia brał uprzednio udział w wydaniu orzeczenia kasatoryjnego przez sąd odwoławczy, nie jest sam w sobie przeszkodą do uczestniczenia przez niego w składzie sądzącym przy rozpatrywaniu ponownego środka odwoławczego od wyroku sądu *meriti*, jaki zapadł po uchyleniu pierwszego z wydanych wyroków. Uprzedni udział w orzekaniu kasatoryjnym nie świadczy bowiem automatycznie o braku bezstronności tego sędziego przy rozpoznawaniu obecnego środka zaskarżenia. Jednakże uzewnętrznienie swojego stanowiska, między innymi poprzez wydanie orzeczenia w innej sprawie pozostającej w ścisłym i nierozzerwalnym związku ze sprawą aktualnie rozpoznawaną (w tym zwłaszcza przez sposób uzasadnienia rozstrzygnięcia), uznawane jest za powód do powstania uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego w danej sprawie (*por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2016 r., II KK 294/15, OSNKW 2016, z. 7, poz. 49*).

Jest faktem, że sędzia S.S. – wówczas sędzia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie – jako sprawozdawca był członkiem składu tego Sądu i brał udział w wydaniu wyroku z dnia 27 września 2018 r., w sprawie II AKa 57/18, którym częściowo uchylono wyrok Sądu I instancji i sprawę przekazano do ponownego

rozpoznania. W obszernym uzasadnieniu wyroku sędziego sprawozdawcy wyraził jednoznaczny pogląd co do kierunku procedowania przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w ponownym postępowaniu. Jakkolwiek sędzia S.S. nie brał udziału w wydaniu wyroku Sądu Apelacyjnego zaskarżonego obecnie kasacją, to jest oczywiste, że obie sprawy są ze sobą ściśle powiązane. W konsekwencji więc, chociaż pośrednio, sędzia S.S. – obecnie sędzia Sądu Najwyższego, brałby udział w kontroli kasacyjnej orzeczenia wydanego przez siebie w sądzie niższego rzędu, co ze wszelkich miar nie byłoby pożądane i mogłoby budzić wątpliwości stron postępowania co do bezstronności sędziego. Okoliczność ta w praktyce zbliżona jest do przesłanek wyłączenia z mocy prawa w ujęciu art. 40 § 1 k.p.k.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[WB]

[r.g.]